

שאלות ותשובות בחסידות ברסלב

בנושא

כבוד הורים

תכן העניינים

הורי עדין חלוניים, איך שומרים על כבודם מבלי להכשיל? ג
האם לוותר על חמרת הקטניות בפסח בשביל כבוד הורים? ה
הורי אינם מסכימים שאגדל זקן.

מה עדיף, מצות כבוד הורים או דברי רבנו? ז
האם לשמוע בקול ההורים כשהם מתנגדים לשדוך? יא
ההורים מתעקשים שבחנתנה שלנו תהיה ישיבה מערבת. יג
אני לומד בישיבה אף הורי עדין חלוניים.

כיצד משפיעים עליהם שיחזרו בתשובה? טו
בצעירותי צערתי מאד את אמי האלמנה. איך אתקן זאת? יח
התגלה לי שאבי אינו שומר אמונים לאמי. מה עלי לעשות? כג

הקדמה

השאלות בחוברת זו לוקטו מתוך סדרת הספרים
הנפלאה "שאלות ותשובות
בחסידות ברסלב".

השאלות, שהגיעו מכל רחבי
העולם, נשלחו ללשכת כבוד
קדשת מוהרא"ש שליט"א -
הצדיק מיבנאל, אשר השיב

עליהן באפן אישי. התשובות אוצרות בתוכן עצות נוראות
ונפלאות בעבודת השם ותבנה, איך להחזיק מעמד
בכל מה שעובר על כל אחד ואחד, מקטן ועד גדול,
ברוחניות ובגשמיות, ואיך להתמודד עם כל בעיות החיים
בזה העולם.

להזמנת מנוי לסדרה:

טלפון: **04-6650050**

דוא"ל: 6650050@gmail.com

גם לכם יש שאלה?

שלחו דרך האתר: www.breslevcity.co.il

הורי עדין חלוניים, איך שומרים על כבודם מבלי להכשיל?

שאלה:

מאת ריקי: ברוך השם, זכיתי לחזור בתשובה לפני כִּשְׁשׁ שנים, הורי עדין חלוניים, ואני מקוה, שגם הם יזכו לחזור בתשובה. כִּשְׁאֲנִי בָּאָה אֲלֵיהֶם עִם בְּעָלִי וְהִילָדִים, הֵם לֹא מְבִינִים, לָמָּה אֲנִי מְבַקֶּשֶׁת מֵהֶם לְכַבּוֹת אֶת הַטְּלוּיָזִיהַ, וְגַם הֵם נִעְלָבִים, שְׂאֲנַחֲנוּ לֹא יְכוּלִים לֶאֱכֹל אֶת הָאֶכָּל, שֶׁהֵם מְגִיִּשִׁים לָנוּ. יֵשׁ לְצִיָּן שֶׁהֵם שׁוֹמְרִים עַל כְּשָׁרוֹת בְּסִיסִית (הַכֹּל כְּשֶׁר אָבֵל לֹא בַּד"ץ). מָה עוֹשִׂים בְּמִקְרָה הַזֶּה? מִצַּד אֶחָד, אֲנַחֲנוּ לֹא רוֹצִים לְהַכְשִׁיל, וּמִצַּד שֵׁנִי, אֲנַחֲנוּ לֹא רוֹצִים לְצַעַר אֶת הַהוֹרִים. אֲשֻׁמַּח לְקַבֵּל עֲצָה מֵהַרְבֵּ בְּנוֹשָׂא זֶה. בְּתוֹדָה.

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל רִיקִי, תַּחֲיָה.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.
אֶת וּבְעֶלְךָ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד וְלִשְׁמַח

מאד, שזכיתם לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, שזה דבר יקר מאד מאד, וחקמינו הקדושים אמרו (ברכות לד): 'מקום שבעלי תשובה עומדים שם, צדיקים גמורים אינם עומדים', עם כל זאת אתם צריכים לזכור, אשר מצות כבוד אב ואם היא מצוה גדולה מאד מאד, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) 'כל העולם כלו של הקדוש-ברוך-הוא, ואין הקדוש-ברוך-הוא מבקש מהאדם, רק שיכבד אב ואם'; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבתמורות "כבוד את אביך ואת אמך"; ואמרו (קדושין ל:): 'שלשה שתפין הן באדם, הקדוש-ברוך-הוא ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אומר הקדוש-ברוך-הוא מעלה אני עליהם, כאלו דרתי ביניהם וכבדוני'.

רואים מזה, שאם מכבדים את אבא ואת אמא, בזה מכבדים את הקדוש-ברוך-הוא, ולכן צריכים רק להסביר יפה להורים, מה זה שבת וכו', ומה זה כשרות וכו', ושאתם לא רוצים לפגוע בהם, חס ושלום, ואדרבה, אתם אוהבים אותם מאד מאד, והיום יכולים לקנות את המוצרים הכי טובים בהכשר מצין בכל החניות הגדולות בכל הארץ, ואין בעיה לקנות מוצרים מבד"ץ "בית יוסף",

או מ"הרב לנדא", או מבד"ץ "העדה החרדית", והמחיר הוא שוה בכל המוצרים, ואני בטוח, שאם תסבירו את זה להורים בצורה יפה מאד, הם לא יקפידו, העקר לכבוד מאד את ההורים, ואסור להדריך אותם איך להתנהג וכו' וכו', אדרבה אם הם יראו את יפי הדת, שהילדים מכבדים ואוהבים את אבא ואמא, ומשתדלים לא לעשות מחלקת, זה בעצמו יחזיר אותם בתשובה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני, תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

האם לותר על חמרת הקטניות בפסח בשביל כבוד הורים?

שאלה:

מאת אילת: לכבוד מוהרא"ש שליט"א. בעלי ואני מעדות המזרח, אף נוהגים לא לאכל קטניות בפסח כמנהג אנשי שלומנו. את חג הפסח הקרוב נחגוג אצל חמותי, והם

אוכלים קטניות. הצעתי לחמותי שאני אביא את האכל
שלנו, והיא נפגעה. כיצד עלינו לנהג בענין הסעודה?
מאד חשוב לחמותי ששנערך אצלה את ליל הסדר. תודה
רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, כ"ד אדר ה'תשע"ב.
שלום וברכה אל אילת, תחיה.
לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין קטניות בפסח - ראוי להחמיר, פי סף הכל
שבועה ימים לעצור עצמו לא לאכל קטניות - זה לא נורא.
אבל צריכים מאוד לשמר שמהחומר זהו לא תצא
מחלקת, וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן, סימן תקעב) שיש יצר
הרע גדול אצל כמה בני אדם, ובפרט הגדולים במעלה,
שבשביל דבר אחד שנדמה להם שהוא מצוה, הם
מפקירים הכל, ובאים על ידי זה לקלקולים רבים, ובפרט
כשבאים על ידי זה לידי מחלקת.

ולכן צריכים להסביר לאמא או לחמות שאין פה
כונה לזלזל בהן, אלא מן הראוי להחמיר בפסח ולא לאכל

שְׁרוּיָה או קטְנוּיֹת, וְאִם אָף-עַל-פִּי-כֵן הֵם מִתְעַקְּשִׁים, אֲזִי יֵשׁ יַעֲזֶה שְׁלֹא צְרִיכִים לְאֹכַל הַכֹּל, וְעוֹשִׂים עִם שְׂכָל שֶׁהִיא לֹא תִרְגֵּישׁ וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה נִצּוּלִים מִמַּחְלֶקֶת או וּכּוּחִים, וּבִפְרָט שְׁמֻדְבָּר רַק עַל לַיַל הַסֵּדֶר, לֹא כְּדֹאֵי לַעֲשׂוֹת מַחְלֶקֶת.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הוֹרִי אֵינָם מִסְפִּימִים שְׁאֵגְדִל זָקֵן. מָה עֲדִיף, מִצּוֹת כְּבוֹד הוֹרִים או דְּבָרֵי רַבְּנוּ?

שְׁאֵלָה:

מֵאת יַעֲקֹב: אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה לְקַיֵּם אֶת מַה שֶּׁרַבְּנוּ אוֹמֵר שְׁאֲסוּר לְהִתְגַּלַּח, אֲפִלּוּ אִם זֶה לֹא בְּתַעַר, אָךְ הוֹרֵי לֹא מוֹכְנִים לְקַבֵּל אֶת זֶה שְׁאֵגְדִל זָקֵן. מַה עֲדִיף, מִצּוֹת כְּבוֹד הוֹרִים או דְּבָרֵי רַבְּנוּ שְׁאוֹמֵר שְׁאֲסוּר לְהִתְגַּלַּח גַּם לֹא בְּמַכּוֹנוֹת גְּלוּחַ כְּשֵׁרוֹת? מַה עָלַי לַעֲשׂוֹת?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמוֹר, י"ד אֲיָר (פֶּסַח שְׁנֵי)

ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יַעֲקֹב, נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך, זְקֵן וּפְאוֹת זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עַד כְּדִי כֵן שְׁאֵמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לקוטי הַלְכוֹת גְּלוּחַ הַלְכָה ג' אוֹת ב') עֵקֶר דַּת יִשְׂרָאֵל וְעֵקֶר הַיְהוּדִים תְּלוּי בְּזֵקֵן וּפְאוֹת וּבָהֶם נִכְרַ הַיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרְע בְּרַךְ הַשֵּׁם, מְזַרְע יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרַת עֲמוּ חֵס וְשְׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֵּר חֵס וְשְׁלוֹם, בְּאֵלְקֵי יִשְׂרָאֵל, תַּחֲלַת הַכְּפִירָה הַיָּא, שְׂמִשְׁלִיךְ חֵס וְשְׁלוֹם מֵעַלְיוֹ הַזֵּקֵן וְהַפְּאוֹת.

כִּי בְּאֵמַת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשׁ הוּא תְּלוּי בְּזֵקֵן וּפְאוֹת, כִּי כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה וְכָל הַמְּצוֹת כִּלְוֵן הֵן בְּחִינַת צְמֻצוּמִים לְהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרַךְ, כִּי כָּל אוֹת וְאוֹת וְכָל תִּבְיָה וְתִבְיָה מִתּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׂבִכְתָּב וּבַעַל פֶּה וְכָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ וְכָל מְנַהֵג כְּשֵׁר שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשׁ וְהַנְּבִחָר, כָּלֵם הֵם שְׁעוּרִין וְצְמֻצוּמִים, שְׁעַל יָדָם יִזְכּוּ לְהַשְׁיֵג הַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרַךְ, כָּל חַד לְפּוֹם מַה דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיָּה, כְּפִי אֲשֶׁר יִזְכֶּה עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ וַיְגִיעָתוֹ בְּתוֹרָה וּמְצוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וַיִּפְרֹשׁ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וְכָל מִי

שְׁמוּרִיד אֶת הַזְקֵן וְהַפְּאוֹת בְּשָׂאֵט נֶפֶשׁ וּבְזָדוֹן וּבְמַעַל, אוֹי לֹו וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, כִּי עוֹקֵר עֲצָמוֹ וּנְפִשׁוֹ מֵאֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל וְאִין לֹו חֶלֶק בְּתוֹרַת מֹשֶׁה, אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלוּ לָהֶם רָעָה.

וּבְשִׁבִיל זֶה נִתְפַּשְׁטָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים מְאֹד חֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּה וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת בְּמַדִּינַת אֶשְׁכְּנֹז וּסְבִיבוֹתֶיהֶם, שְׁפָרְקוּ מֵעֲלֵיהֶם בְּאֵלוֹ הַדּוֹרוֹת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם לְגַמְרֵי וְהַשְּׁלִיכוּ זְקָנָם וְהַפְּאוֹת וּמְלַבְּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁיהֶם וְכו', וּבְאֵמַת אֵינָם עוֹבְרִים עַל חֲמֹשֶׁה לְאוּיִן בְּלִבָּד, כִּי כְּשֶׁמְשַׁחֲתִים פֶּאֶת זְקָנָם כְּאֵלוֹ עוֹבְרִים עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, כִּי כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ תִּלְוִיָּה בְּזָה כִּי עַל יְדֵי הַתַּעַר וְהַסְּכִין שְׁמַרְיִמִּין עַל הַדִּיקְנָא קֹדֵישָׁא לְהַשְׁחִיתוֹ, חַס וְשָׁלוֹם, עַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבֵּר מַלְכוּת עֲמֶלֶק וְכו', עֵינֵי שָׁם.

עַם כָּל זֹאת מֵאַחַר שְׁאַתָּה עֲכָשׁוּ חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְהַהוֹרִים שְׁלָךְ מְאֹד מְאֹד מִתְנַגְּדִים שִׁיְהִי לָךְ זְקָן וּפְאוֹת, וְאַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁמִצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם מְאֹד מְאֹד חֲמוּרָה, עַד כְּדֵי כִּף שְׁאֲמָרוֹ (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוֹ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבַקֵּשׁ מִהֶאָדָם רַק שִׁיכְבֵּד אָב וְאָם; וְאֲמָרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַחֲמוֹרוֹת כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאֲמָרוּ (קְדוּשִׁין ל:)

שְׁלֶשֶׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָביו וְאִמּוֹ,
בְּזִמְן שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָביו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְדוּנִי.

רוֹאִים מִזֶּה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי עֲצַתִּי שְׁבִשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֵל תְּרִיב
אֲתָם וְאֵל תֵּלֶךְ נֶגֶד רְצוּנָם, אֶלָּא תִתְחִיל לְהַצְמִיחַ לְעֲצֻמְךָ
זָקֵן קָצָר מְאֹד וְכוּ', וְלֹאט לֹאט יִתְרַגְּלוּ לָזֶה, וְכָל פְּעַם
תּוֹסִיף יוֹתֵר וְכוּ', וְכֵךְ תּוֹרִיד מִמֶּךָ אֶת הַהֲתַנַּגְדוֹת עַל זֶה.

זֶה עֲנִין מְאֹד מְאֹד עֲדִין וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים
לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן הָעֶקֶר
לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּזְכֶּה שִׁיְהִי לָךְ צֶלֶם אֱלֹקִים זָקֵן
וּפְאוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי, שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ
הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

האם צריכים לשמוע בקול ההורים כשהם מתנגדים לשדוף?

שאלה:

מאת רפאל: ראיתי שכתבתם למישהו ששאל האם להתחתן עם מישהי או לא, שזה תלוי ברצון בני הזוג ובזה שההורים לא מתנגדים. האם זה אומר שאם ההורים אינם מסכימים לשדוף חייבים לשמוע בקולם ולבטל את השדוף? תודה לכבודכם.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל רפאל, נרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

אם יש משיכה בין הבחורה לבחור, ואין שום מניעה,
צריכים תכף ומיד לגמור את השדוף ולהתחתן מה שיותר
מהר.

עם כל זאת כדאי תמיד שההורים יראו, ובפרט
האמא, כי מה שאשה רואה הבן לא רואה וכו', עם כל

זאת אם אין שום חסרונות והכל בסדר, יכולים לגמר את השדוף ולא לשאול שאלות, כי בחור פיון שמגיע לגיל שבע עשרה, הוא מחייב להתחתן (ומה שכתוב "שמונה עשרה לחפה", הכוונה היא שאיך שנעשה בגיל שבע עשרה הוא כבר נכנס כל יום בגיל שמונה עשרה, והוא מחייב להתחתן).

ולכן לא צריכים להסתכל על שום מונע ומעכב כלל, יהיה מי שיהיה ויהיה מה שיהיה, כי זו מצוה שתלויה בו, ולא צריך להתחשב עם אף אחד, ובפרט היום שהפקרות והפריצות כל כך גדולה וכו', אזי צריכים תכף ומיד להתחתן ולא להסתכל על שום מונע ומעכב כלל, וכך מובא בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ סעיף כה) אם האב מוחה בבן שישא איזו אשה שיחפץ בה, הבן אין צריך לשמע אל האב.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך למצוא את בת זוגך, ושיהיה שלום במשפחה, ולא תצטרכו לריב, ויהיה רק ששון ושמחה בתוך הבית, העקר רק להתפלל להקדוש-

ברוך-הוא, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא יכול לפעל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ההורים מתעקשים שבחתנה שלנו תהיה ישיבה מערבת

שאלה:

מאת עוז רחמים: שלום לכבוד הרב. אני בחור שחוזר בתשובה כבר שלוש שנים, אני מאד אוהב את חסידות ברסלב, ולכן אני חושב שאצלכם נמצאת התשובה לשאלה שלי. הכרתי בחורה שהיא כמעט שנה בתשובה, ואנחנו רוצים להתחתן. ההורים שלנו לא דתיים והם לא מוכנים שנעשה את הארוע בהפרדה מלאה, הם מסכימים להתפשר על כך שהישיבה תהיה מערבת והרקודים יהיו בהפרדה. יש לציין שבמדה ולא נקשיב להם, לא בטוח שהם ישתתפו וישמחו אתנו בחתנה, ואולי אפילו ינסו חס וחלילה להפריע. מה הרב מיעץ לנו?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישֵׁי לְסֹדֵר נְשֵׂא י' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל עוֹז רַחֲמִים, נְרוּ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁמְצֵאת אֶת בַּת זִוְגָךְ, וְאַתָּם צְרִיכִים שְׁנִיכֶם מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה וְלְשִׂמּוֹךְ מְאֹד מְנַגִּיעוֹת לֹא לְנִגְוֶעַ אֶחָד בְּשָׁנֵי עַד הַחֲתָנָה וְכוּ'.

וְהִנֵּה מֵאַחַר שֶׁהַהוֹרִים עֲדִין רַחוּקִים מֵהִיָּדוּת וְכוּ', עַל יְדֵי שְׂאֵתֶם שְׁנִיכֶם תִּכְבְּדוּ אֶת הַהוֹרִים וּתְיַקְרוּ אוֹתָם, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שָׁגַם הֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, כִּי הוֹרִים שֶׁעֲדִין רַחוּקִים מְקִיּוֹם מְצוּוֹת מְעֻשׂוֹת וְכוּ', כּוֹאֵב לָהֶם שִׁילְדֵיהֶם חֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', כִּי צִירוּ אֶת הַחוּזְרִים בְּתִשׁוּבָה כְּאֵלוֹ הֵם עִם קֶרְנִים וְכוּ', וְהֵם פְּרָאִיִּים וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאֵמֶת עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה נֶאֱמַר (מְשִׁלִּי ג. יז): "דְּרַכִּיָּה דְרַכִּי נַעַם וְכֹל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם", וְלִכֵּן אִם הֵם רוֹאִים אַחַר שִׁילְדֵיהֶם חֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שֶׁהֵם מְתַנַּהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ כְּלַפִּיָּהֶם וְכוּ', זֶה מְעוֹרֵר אֶת נִקְדַּת הַיְיִהוּדוּת שְׁלֵהֶם, וְגַם הֵם חוּזְרִים בְּתִשׁוּבָה.

וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת בְּשִׁבִיל אֲרַבַּע שָׁעוֹת שְׁלוֹקַחַת הַחֲתָנָה וְכוּ', וּבִפְרָט שֶׁהֵם מוֹכְנִים לְהַתְפַּשֵּׁר

שִׁיְהִיו רְקוּדִים בְּהַפְרָדָה וְכו', זו כְּבַר יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְלִכֵּן לְדַעְתִּי לֹא לְהִתְעַקֵּשׁ, כִּי חָבַל לְעוֹרֵר שְׁנֵאָה וְצַעַר לְהוֹרִים בְּחִנָּם, וְאַף שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ שְׁאַחֲרִים יִגִּידוּ הַהֶפֶךְ, אָבַל אֲנִי יוֹדֵעַ מִנְסִיוֹן אִישִׁי שֶׁל מְאוֹת פְּעָמִים שֶׁל זִוְגוֹת שֶׁצִּיְתוּ אוֹתִי, וְלֹא הִתְעַקְּשׁוּ, לְבִסּוֹף הַהוֹרִים חָזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְהִכֵּל עֵבֶר בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵין לָךְ דְּבַר גְּדוֹל מְשָׁלוֹם, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מֵצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי מִחֲזִיק בְּרֻכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם, שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים כט, יא): "הוֹי"ה עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן הוֹי"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי, שְׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

**אֲנִי לוֹמֵד בִּישִׁיבָה אַךְ הוֹרֵי עֵדִין חֲלוּנִיִּים.
כִּיצַד מְשִׁפִּיעִים עֲלֵיהֶם שִׁיחֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה?**

שְׁאֵלָה:

מֵאת דְּנִיָּאל: שְׁלוֹם לְכַבּוֹד הַצַּדִּיק. אֲנִי בָּחוּר שְׁלוֹמֵד

בישיבה חסידית בבני ברק. חזרתי בתשובה בגיל שתים עשרה, ומאז התקרבותי לדרך הבעל-שם-טוב הקדוש ואני נמנה על חסידות מסימת. התקרבותי לחסידות הזו כי אני מתחבר אליה וגם משום ששרשי המשפחה שלי באים ממנה. הורי עדין חלונים והרבה פעמים יש לי אתם קצר וכוזחים בעניני הלכה והשקפה. כיצד אני יכול להשפיע עליהם שגם הם יחזרו בתשובה?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלח כ"ה סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל דניאל, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך מאוד מאוד לשמח שזכית לחזור בתשובה שלמה, ותשמח מאוד בחסידות שאתה נמצא בה, ותשתדל לציית את הצדיק, והעקר להיות ירא השם אמתי, לירא ולפחד ממנו יתברך, לידע שהוא יתברך נמצא ואין בלעדיו נמצא, ותמיד יהיה לפני עיניך שהוא יתברך מסתכל עליך וכו', ועל ידי זה תפול עליך יראה לירא ולפחד ממנו יתברך, שזו תכלית החסידות, שאדם צריך

תמיד לזכר שהקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, ולא להסיח דעת ממנו, ולכן תשמח מאד מאד שהתקרבת אל חסידות מסימת, אבל תשתדל מאד לא להטעות את עצמך, כי איזהו חסיד? המתחסד עם קונו.

ובענין כבוד אב ואם וכו', דע לך שאפילו שההורים הם עדין רחוקים מתורה ומצוות, עם כל זאת אתה חייב לכבדם, ולא לבזותם מדוע אינם מתנהגים על פי ההלכה, כי מצות כבוד אב ואם, זה מהחמורה שבחמורות, ואמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק כו) 'כל העולם כלו של הקדוש-ברוך-הוא, ואין הקדוש-ברוך-הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם'; ואמרו (פסיקתא רבתי): 'חמורה שבחמורות - כבוד את אביך ואת אמך'; ואמרו (קדושין ל:): 'שלשה שתפין הן באדם, הקדוש-ברוך-הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש-ברוך-הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני'; רואים מזה שאם מכבדים את אבא ואמא, בזה מכבדים את הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן בן שחזר בתשובה וההורים עדין לא, אסור לבן להעיר להורים כלום מצד כבוד אב ואם, אלא הוא צריך

להתחיל להתנהג יותר ויותר בדרך ארץ כלפיהם, ואז כשיראו איך שמאז שהוא חזר בתשובה הוא מקפיד יותר בכבוד אב ואם, ועוזר להם, והוא בעל דרך ארץ גדול, זה יכריע גם אותם לחזור בתשובה, כי סוף כל סוף ההורים אוהבים אותך, ולפי דעתם מי שחזר בתשובה וכו' וכו'.

ולכן אשרי הבן או הבת שחזרו בתשובה ומכבדים ביותר שאת וביתר עז את ההורים, ואת כל בני המשפחה, שזה מקדש את שמו יתברך, ויגרום שגם הם יחזרו בתשובה שלמה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום...

**בצעירותי צערתי מאד את אפי האלמנה.
איך אתקן זאת?**

שאלה:

מאת לאה: לכבוד קדשת הצדיק. השם ישלח לכם רפואה

שְׁלֹמֶה וּבְרִיאוֹת אֵיתָנָה, וְשִׁבְעָזְרָת הַשֵּׁם תִּגְיעוּ לְאַרְץ
יִשְׂרָאֵל וְתִקְבְּעוּ סוּף סוּף אֶת מוֹשְׁבְכֶם בְּיַבְנָאֵל, אָמֵן כֵּן יְהִי
רְצוֹן.

הַצְדִּיק כּוֹתֵב רְבוֹת עַל מַעֲלַת כְּבוֹד אָב וְאִם, וַיֵּשׁ לִי צַעַר
גָּדוֹל מִהֶעֱבָדָה שִׁבְעֵירוֹתַי צַעֲרֹתַי רְבוֹת אֶת אִמִּי מוֹרְתִי,
זֶה מַעֲיֵק עַל מִצְפּוֹנַי, וּבְמִיחָד שֶׁהִיא הֵיטָה אֶלְמָנָה, וְאֲנִי
יּוֹדַעַת שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאֵד מִקְפִּיד עַל צַעַר אִשָּׁה
אֶלְמָנָה. הֵייתִי צַעִירָה וְחִסְרַת דַּעַת וְגַם קִשִּׁי הֵיטָמוֹת
שְׁלִי גָרַם לִי לְהוֹצִיא אֶת כְּאָבִי וְזַעַמִּי עַל סְבִיבְתִי, וּלְצַעֲרִי
הִתְנַכַּרְתִּי גַם אֶל אַחוֹתַי.

הַיּוֹם אֲנִי מֵאֵד מִצְטַעֲרַת עַל כֶּף וּמְנוֹסָה לְהַקְפִּיד כֹּכֵל
הָאֶפְשָׁר עַל כְּבוֹד אִם, וּבְתוֹר אִמָּא לִילְדִים, אֲנִי רוֹאֶה יוֹתֵר
וְיוֹתֵר כֶּסֶם מִצוּהָ זוֹ הִיא יִקְרָה וְחִשׁוּבָה, וְאֲנִי מִשְׁתַּדְּלָת
לְהַפְיץ קוֹנְטְרָסִים שֶׁמְדַבְּרִים בְּנוֹשָׂא כְבוֹד הוֹרִים.

מַה עָלַי לַעֲשׂוֹת עוֹד בְּכַדִּי שֶׁאֲדַע שֶׁתִּקְנֵתִי אֶת אֲשֶׁר
פְּגַמְתִּי? אֲנֵא צְדִיק, עֲזֵר לִי וְתֵן לִי דֶרֶךְ שֶׁל תְּשׁוּבָה.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל לְאָה, תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

שְׁכַל הַתְּפִלוֹת וְהַרְצוּנוֹת שֶׁלָּךְ, יִתְקַבְּלוּ בַשָּׁמַיִם לְרַחֲמִים
וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁמֻצוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם, זוֹ הַמְצוּה
הַכִּי גְדוֹלָה, וְחֻבֵּל מְאֹד שְׁאִין מְלַמְדִים זֹאת אֶת הַבְּנִים
וְהַבָּנוֹת בְּכַתִּי הַחֲנוּךְ שֶׁלָּהֶם עוֹד מְגִיל קְטָנוֹת, וְחוֹזְרִים
עַל זֶה פְּעָמִים אִין מִסְפָּר, עַד שְׂיִחְזַק בְּדָם שֶׁלָּהֶם, וּמוֹבָא
בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת טו): 'אִין קוֹרְאִים אָבוֹת
אֵלָא לְשִׁלְשָׁה', הֵינּוּ בְּכָל דְּוֵרוֹת עִם יִשְׂרָאֵל רַק אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב נִקְרְאִים 'אָבוֹת', וּמוֹבָא פְּרוּשׁ נֶאֱדָה עַל זֶה
בְּשֵׁם צְדִיקִים, שֶׁזֶה מְפָנִי שֶׁשִׁלְשָׁתָם קִיְמוּ בְּשִׁלְמוֹת מִצְוֹת
כְּבוֹד אָב וָאֵם. הֵנָּה עַל אַבְרָהָם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה לט, סִימָן ז): 'הָיָה אַבְרָהָם אָבִינוּ מִפְּחַד שְׁמָא
יֹאמְרוּ יִצְאָ וְהִנִּיחַ אָבִיו וְהִלֵּךְ לְעֵת זְקֵנְתּוֹ וְכוּ', אִף שֶׁהָיָה
תָּרַח עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת יָרָא אַבְרָהָם אָבִינוּ
לְעֹזֵב אוֹתוֹ, וְלֹא הִלֵּךְ מִמֶּנּוּ עַד שֶׁנִּפְטַר תָּרַח לְפָנָי יִצִּיאַת
אַבְרָהָם מִחַרְן'.

וְכֵן יִצְחָק אָבִינוּ מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר אָבִיו אַבְרָהָם,
וְהָיָה מוֹכֵן לְהַשְׁחֵט וְכוּ', וְלֹא לְהַמְרוֹת אֶת דְּבַרֵי אָבִיו, וְכֵן
כְּשֶׁחָפַר יִצְחָק אֶת הַבְּאֵרוֹת, כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית כו, יח): "וַיִּקְרָא
לָהֶן שְׁמוֹת כַּשֶּׁמֶת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו", וּמוֹבָא מִרַבְּנוּ

בחיי: 'עשה כן לכבוד אביו'; וזו הזכות שלו - שלא שנה מדרך אביו.

וכן יעקב מסר את נפשו בשביל אמו, והסתכן להכנס אל אביו לקחת את הברכות, והכל רק בזכות צווי אמו.

ולמידים מכל זה את מעלת מצות כבוד אב ואם, עד כדי כך שרק שלשת האבות אברהם יצחק ויעקב זכו להיות נקראים 'אבות', מפני שמסרו את נפשם ביותר על כבוד אב ואם, ולכן אשרי מי שזוכה למסר את נפשו, פשוטו כמשמעו, ולקיים מצות כבוד אב ואם, וראוי לכל מחנך ומחנכת בתלמוד תורה ובבית ספר, ללמד את התלמידים והתלמידות בכל כחה מעלת מצות כבוד אב ואם.

ולכן מאחר שאת מתחרטת על פגם כבוד הורים וכו', תזכרי שתמיד יכולים לתקן וכו', ותמיד יכולים לחזור בתשובה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשובה תשובה, כמאמרם ז"ל (פסחים קיט.): 'ידו של הקדוש-ברוך-הוא שפרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין'; והתקון הוא, במה שקלקלת - תתקני, את יכולה כבר מעכשו לכבד ביתר שאת וביתר עז את האמא, וכן לדבר עם הילדים שלך הרבה ממעלת מצות כבוד אב ואם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק

(כו): 'כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִבְּקֵשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אָב וְאִם'; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי פְּרָשָׁה כג סִימָן ב): 'חֲמוּרָה שְׁבַח מוֹרוֹת - כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ'; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל): 'שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ. בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מַעֲלָה אָנִי עֲלֵיהֶם כְּאִלּוּ דִרְתִּי בִינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי'; רוֹאִים מְזֵה שְׂאֵם מְכַבְּדִים אֶת הַהוֹרִים - מְכַבְּדִים בְּכֶךָ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְדָבָר זֶה צָרִיךְ כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְדַעַת בִּיּוֹדֵעָה בְּרוּרָה - כָּל מֵה שְׂעוֹשִׂים לַהוֹרִים, מְקַבְּלִים חֲזוּרָה כְּפֹל כְּפֹלִים וְעַם רַבִּית מִהֵילָדִים שְׁלוֹ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, וְלִכְּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה עַל זֶה שְׂפָגַם בְּכַבּוּד אָב וְאִם, וּמִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לַעֲשׂוֹת לָהֶם נַחַת רוּחַ, וּמִשְׁרַת אוֹתָם כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּמִּיד נִזְכָּה לְקִיָּם אֶת הַמְצוּוֹה הַיְקָרָה הַזֶּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תַּמִּיד, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי, תִּשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

התגלה לי שאבי אינו שומר אמונים לאמי. מה עלי לעשות?

שאלה:

מאת חיים: שלום לגאון החסיד והצדיק. תפסתי את אבא שלי מדבר עם אשה זרה בטלפון בשפה לא צנועה וקובע אתה פגישה. אמא שלי חושדת בו, כי הרבה פעמים הוא נעדר מהבית בלי להודיע, אבל תמיד הוא ממציא סבה, או שהיה במשחק כדורגל, שעבד עד מאחר, או שישב עם חברים, אבל אני יודע את האמת. הבית כמעט קורס, ואני מרגיש שאני אשם משום שאני לא מספר את מה שאיתי. מה עלי לעשות? האם אני צריך לספר לאמא שלי או לרמוז לה?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל חיים, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך מאוד מאוד לשמר לא להתערב במה שקורה בין ההורים, וזה בכלל כבוד אב ואם, ומוכא בשלחן ערוך

(יורה דעה סימן רמ סעיף יא) רָאָה אָבִיו שְׁעֵבֶר עַל דְּבָרֵי תוֹרָה לֹא יֵאמָר לוֹ עֲבַרְתָּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה, אֲלֵא יֵאמָר לוֹ אֲבֵא כְּתוּב בְּתוֹרָה כֶּף וְכֶף כְּאֵלוֹ הוּא שׁוֹאֵל מִמֶּנּוּ וְלֹא כְּמִזְהִירוֹ, וְהוּא יִבִּין בְּעֵצְמוֹ וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ וְכוּ'. מַה כָּבֵר יִהְיֶה אִם תִּגְלֶה לְאִמָּא? הֲרֵי הִיא תִצְטַעַר מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא יִגְרַם לְגְרוּשֵׁינִי וְכוּ', וְלִכֵּן לְמָה אֶתֶּה צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּאִמָּצֵעַ? הֵן אִמֶּת אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה כּוֹאֵב לָךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין עוֹד כְּאֵב כְּמוֹ שְׁבָן אוֹ בֵּת רוֹאִים מְרִיבוֹת וּמַחְלוֹקוֹת אוֹ וּפְוָחִים בֵּין הַהוֹרִים וְכוּ', וּמִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן כְּשִׂרְוֹאִים בְּגִידוֹת וְכוּ' רַחֲמָנָא לְשׁוֹבָן, שְׁזֶה הַכָּאב הֵכִי גָדוֹל לְיִלְדִים וְכוּ', אָבָל מַה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת? אִי אֶפְשָׁר לְיִלְדִים לְהִתְעַרֵּב וְכוּ', כִּי אִם יִתְעַרְבוּ הַיִּלְדִים יִהְיוּ בְּוֹדֵי גְרוּשֵׁינִי וְכוּ'. וְלִכֵּן שָׁב וְאֵל תַּעֲשֵׂה עֲדִיךָ, רַק תִּקְיֵם מַה שְׁכָּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ "אֲבֵא כְּתוּב בְּתוֹרָה כֶּף וְכֶף" כִּנ"ל.

הַעֲקָר לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְשִׁלְוָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הֵכִי טוֹב, וְאִז הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד, שְׁתַּהֲיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הקונטרס הקדוש הזה הודפס לזכות

איקה רחל בת אסתר

חזרה בתשובה שלמה,

פרנסה בשפע, זווג הגון

נופר, ניר, ניצן ונועם בני איקה רחל

נתן עאיר בן נופר, אסתר בת רבקה

וכל בני ביתם

ולהבדיל לעילוי נשעת

גדעון בן רחל

ת.נ.צ.ב.ה

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

**זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...**

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא ליצילן

■
ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה בכל
הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

■
יסוד, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל,
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו.
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

■
הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדרד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרוו כל אסיה נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשורי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדרד משכיל אשרי נשוי פשע פסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קין סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אלו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרךך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו

1 אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

כסוס כפּרד אין הַבין בּמתג ורסן עדין לבלום בל קרב אליך: • רבים
מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסובכנו: יא שמחו ביי וגילו צדיקים
והרנינו כל ישרי לב:

מא * למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו
י: ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ד יי יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי
כי חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא
לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו
כל שגאי עלי יחשבו רעה לי: ט דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף
לקום: י גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא
ואתה יי חנני והקימי ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא
יריע איבי עלי: יג ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך
יי אלוהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים בן נפשי
תערג אליך אלוהים: ג צמאה נפשי לאלוהים לאל חי מתי אבוא ואראה
פני אלוהים: ד היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום
איה אלוהיך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם
עד בית אלוהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי
ותהמי עלי הוחילי לאלוהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי
נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: ח תהום
אל תהום קורא לקול צנוריה כל משבריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה
יי חסדו ובלילה שירו עמי תפלה לאל חיי: • אומרה לאל סלעי למה
שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי
באמרם אלי כל היום איה אלוהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי
הוחילי לאלוהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלוהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית
להמיתו: ב הצילני מאיבי אלוהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי
און ומאנשי דמים הושעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים לא

פִּשְׁעֵי וְלֹא חַטָּאתֵי יי: ה בְּלֵי עֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה לְקָרְאתִי וְרָאֵה:
 ו וְאַתָּה יי אֱלוֹהִים צָבָאוֹת אֱלוֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיָצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֶל
 תַּחַן כָּל בְּגָדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבְכוּ עִיר: ח הִנֵּה
 יִבְעִיעוּן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לְמוֹ
 תִּלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלוֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלוֹהֵי חֲסֵדִי
 יִקְדְּמֵנִי אֱלוֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי: יב אֵל תִּהְרַגֵּם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעֵמוֹ
 בַּחֲלִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּנְנוֹ אֲדוֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמְאָלָה וּמִכְחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהָ בַחמָה כִּלְהָ וַאֲיַמּוּ וַיִּדְעוּ כִּי
 אֱלוֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כְּכֹלֵב
 וַיִּסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנִּיעוּן לְאַכַּל אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר
 עֲזָךְ וְאַרְבֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדֶךָ כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֵלֶיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי אֱלוֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלוֹהֵי חֲסֵדִי:

עז א לְמַנְצַחַת עַל יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי אֶל אֱלוֹהִים וְאַצְעֵקָה
 קוֹלִי אֶל אֱלוֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יְדֵי לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפְגֹּם מֵאֲנֵה הַנְּחַם נִפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלוֹהִים וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַשֵּׂף
 רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַיִם
 מִקִּדְּם שְׁנוֹת עוֹלָמַיִם: ז אֲזַכְּרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ
 רוּחִי: ח הַלְעוֹלָמַיִם יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצַּח
 חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: י הַשְּׁכַח חֲנוּת אֵל אִם קִפְץ בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה: יא
 וְאִמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקִּדְּם
 פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּתְךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלוֹהִים בְּקִדְּשׁ
 דְרָכֶךָ מִי אֵל גָּדוֹל כְּאֱלוֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלוֹהִים
 רְאוּךָ מִיִּם יַחֲיִלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תִהְמוּת: יח זָרְמוּ מִיִּם עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים
 אֵף חֲצִצְיָךָ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבַּל רְגֹזָה וְתִרְעַשׂ
 הָאָרֶץ: כ בְּיָם דְרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ: כא נַחֲתָה
 כִּצְאָן עֲמָךְ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תפלה למשה איש האלוהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר:
 ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: ג
 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום
 אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר
 יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: ז כי עלינו באפך ובחמתך
 נבהלנו: ח שתה עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו
 בעברתך עלינו שנינו כמו הגה: י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם
 בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע
 עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה:
 יג שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה
 ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה
 אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדוני אלוהינו עלינו
 ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו
 לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי:
 ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו
 ומשפטיו פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלוהינו
 בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צנה לאלף דור: ט אשר
 כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית
 עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ פנען חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי
 מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר:
 יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי
 ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח
 לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט
 עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים
 ויפתחהו: כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו
 ויקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את
 עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנפל בעבדיו: כו

שֶׁלַח מִשֶּׁה עֲבָדוּ אֶהָרֶן אֲשֶׁר בְּחַר בּוֹ: כו שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו וּמִפְתִּיּם
 בְּאַרְצָן חָם: כח שֶׁלַח חֶשֶׁף וַיְחַשֵּׁף וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם
 לְדָם וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם: ל שְׂרָץ אֲרָצָם צִפְרָדְעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר
 וַיָּבֵא עֲרֹב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאַרְצָם:
 לג וַיִּדַּךְ גַּפְנֵם וַתֵּאֱנַתְם וַיִּשְׁכַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרֶבָה וַיִּלַּךְ וַאֲיִן
 מִסְּפָר: לה וַיֵּאכֵל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֵּאכֵל פְּרֵי אֲדָמָתָם: לו וַיִּדַּךְ כָּל בְּכוֹר
 בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לו וַיִּצְיֵאֵם בְּכֶסֶף זָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שָׁמַח מִצָּרִים בְּצִאתָם כִּי נָפַל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְפָּה וַאֲשׁ
 לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאַל וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר
 וַיִּזְבּוּ מֵיַם הַיָּם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נֹהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ אֶת אֲבֹרָהֶם עֲבָדוֹ:
 מג וַיִּוצֵא עֲמֹו בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בַּחֲרִירוֹ: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל
 לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נְהַרְוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזִכְרָנוּ אֶת צִיּוֹן: ב על
 עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תְּלִינוּ כְּנֹרֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שָׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינֵנו דְּבָרֵי שִׁיר
 וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמַחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדָמַת
 נֹכַר: ה אִם אֲשַׁכַּחךְ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לֶחֶם אִם לֹא
 אֲזַכְּרֶכִי אִם לֹא אֲעִלָּה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׁמַחְתִּי: ז זָכַר יְיָ לְבָנֵי אָדָם
 אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ: ח בַּת בְּכָל הַשְּׂדוּדָה
 אֲשָׁרֵי שִׁישְׁלָם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלֶת לָנוּ: ט אֲשָׁרֵי שִׁיאָחוּ וַנִּפְץ אֶת
 עַלְלִיךָ אֵל הַסֵּלַע:

קנ א הִלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ: ב הַלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ: ג הַלְלוּהוּ בַּתְּקֵעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל
 וּכְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בַּתֶּף וּמְחֹול הַלְלוּהוּ בַּמְּנִיחַ וְעוּגָב: ה הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי
 שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: